

за прохладженіе. Нѣ тѣ измрѣхъ всички-тѣ. Тогази Радко остана самъ-си наслѣдникъ на всички-то имъ имѣніе, кое-то го раздѣли и полвина-та му го раздаде по сыромасы-тѣ, а съ други-тѣ съгради Мѣнастырь на онова мѣсто.

Мѣлчяливість.

Стари-тѣ Римляни водяхи дѣца-та си въ сѣдебныя домъ, нѣ имъ заповѣдвали да не обажда-тъ никому на вѣнъ, що-то чуютъ тамо. Едно отъ тѣхъ дѣца Папирый, единъ день кѣту си отишло въ тѣхъ, попитала го майка му, какво сѣ направили въ сѣдилище-то. То ся дърпало и нещяло да ѣ кажи, нѣ кѣту го насылила майка му и почнала да му ся моли да ѣ обади, то най-послѣ кѣту видяло принужденіе, намыслило да ѣ слѣже и ѣ рѣкло: „кѣту мя питашь пжкъ да ти обадыж мамо! Днесъ господари-тѣ сѣдихъ за общо добро, да ли единъ мжъ да води двѣ жены, или една жена двама мжѣ.“ Майка му кѣту чула това завѣкла ся и го казала на други-тѣ господарскы жены. И на другыя день кѣту ся насѣбрали всички-тѣ жены, утишле право въ сѣдебныя домъ и выкали съ гласъ и плачь, що-то да опрѣдѣлѣтъ една жена да води двама мжѣ, а не единъ мжъ двѣ жены. Сѣдници-тѣ кѣту чули това зачюдили ся; тогазъ Папирый имъ казалъ всич-